

Påske

Andagt af sognepræst Mogens Thams

En af de stærkeste fortællinger i Bibelen er Opvækkelsen af Lazarus. Fortællingen udvikler sig langsomt og mere og mere dramatisk. Jesus hører om den syge Lazarus, men kan ikke komme med det samme; så endelig, da Jesus ankommer til de to søstre, Martha og Maria i Betania, er deres bror Lazarus død. Jesus tages med ud til graven. Jo, Lazarus er både død og begravet og sorgen, den sorg, der altid er til stede, hvor vi mister en af vore kære, er også til stede her. Det fortælles, at Jesus græder med de grædende.

Men det stopper ikke her, for pludselig tager Jesus et helt nyt initiativ. Han beordre at stenen til gravhulen skal tages bort. Og ind i den åbne gravhule er det, han råber med høj røst: Lazarus, kom herud! Og den døde kom ud, med strimler af linned viklet om fødder og hænder og med et klæde viklet rundt om ansigtet.

Rembrandt har lavet et billede af Lazarus-fortællingen. Et billede, der understreger kontrasten mellem lyset og mørket. Det særlige ved billedet er nemlig, at kunstneren har malet det fra gravhulens bagvæg. Vi befinder os inde i gravhulen i det øjeblik, hvor Lazarus bliver vakt til live. Jesus er trådt op på låget af stenkisten, der ligger ved siden af den åbne grav. Han står i brydningen mellem mørket og lyset, på tærsklen mellem døden og livet. Med sin udstrakte hånd fanger han lyset og giver det symbolsk videre til Lazarus, idet han beordre ham til at rejse sig og vende tilbage til livet. Og Lazarus, ja han vågner op som af en dyb søvn ved lyden af Jesu stemme og ved lyset, der falder ned på ham. De omkringstående er forbløffede og kan ikke tro, hvad de ser.

Med dette billede vil Rembrandt fortælle, at vi lever i dødens land, men Kristus er hos os og går foran os ud mod lyset.

Det er et budskab, der også kommer til udtryk i Salmernes Bog i Det gamle Testamente, her hedder om Gud: "Hvor skulle jeg søge hen fra din ånd? Hvor skulle jeg flygte hen fra dit ansigt? Stiger jeg op til himlen, er du dér, lægger jeg mig i dødsriget, er du dér. Siger jeg: Mørket skal dække mig, lyset blive til nat omkring mig, så er mørket ikke mørke for dig, natten er lys som dagen, mørket er som lyset".

Guds lys er med Kristus kommet til jorden og dødens magt er overvundet. Det er, hvad vi fejrer i påsken. Guds lys skinner ind i gravens mørke. Og Pinsedag skinner det lys for alle, det er i al fald budskabet til alle, som proklameres fra Pinsedag.

Så selvom vi lever i mørkets og dødens verden, så er der et lys og en virkelighed, som ligger foran os. Det hvad påske og pinse handler om, det er hvad fortællingen om Lazarus vil sige.